

ARBEIDER – STUDENT – LÆRER – ELEV — ENHETSFRONT MOT MONOPOLKAPITALENS RASJONALISERINGSFRAMSTØT

TIL KAMP

SUF(M-L)S SKOLEAVIS NR. 2/1970

25 ØRE

TIL KAMP UNDER ARBEIDERKLASSENS LEDELSE!

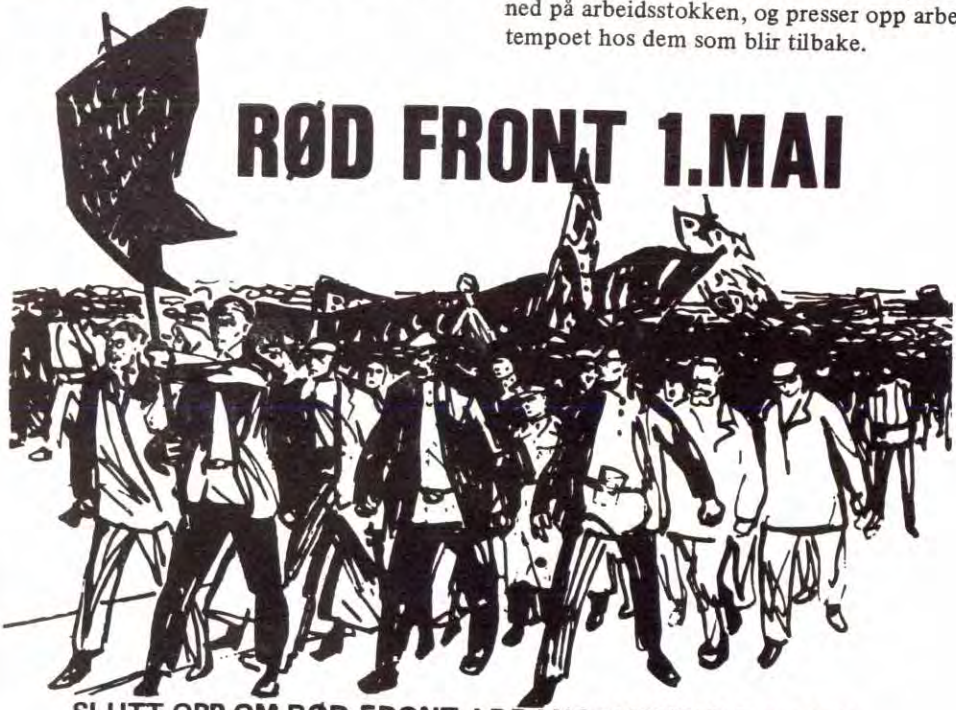
Vi har i den siste tida vært vitne til et veldig oppsving i klassekampen. Arbeidere på bedrift etter bedrift har reist seg til kamp mot de forhold kapitalistene påtvinger dem. Studenter over hele landet har demonstrert og streika mot statens økonomiske politikk. Årsaken til dette oppsvinget i klassekampen er etter hvert blitt tydelig for alle. Kampen retter seg ikke bare mot de forverra økonomiske kåra, men den retter seg mot sjølve kjernepunktet i monopolkapitalens folkefiendtlige politikk, nemlig rasjonaliseringa og det økte arbeidspresset.

Kampen mot rasjonalisering og økt arbeidspress kommer også til å stå i sentrum

for den kamp vi skoleelver fører og kommer til å føre. Monopolkapitalens rasjonaliserings- og effektiviseringsframstøt i skolen gir seg uttrykk i det nye karaktersystemet som er innført i gymnaset, i en mer utstrakt bruk av normerte standpunktprøver, og sist, men ikke minst, i planene for innføring av 5 dagers skoleuke. Alle disse »reformene» vil ha til følge at læreres og elevs kår blir forverra. Studentene er utsatt for de samme angrepa. Universitetene og skolene står foran en omlegging som har til hensikt å tilpasse dem næringslivets behov på en bedre måte enn det gjør i dag.

Arbeidsfolk er også utsatt for en beinhard rasjonalisering. Bedrift etter bedrift skjærer ned på arbeidsstokken, og presser opp arbeids-tempoet hos dem som blir tilbake.

RØD FRONT 1.MAI

SLUTT OPP OM RØD FRONT-ARRANGEMENTENE 1. MAI!

Monopolkapitalen må for å opprettholde sin stilling velte byrdene over på folket. Og det gjør de, som vi har sett, ved å presse utgiftene til skoleverket, universiteter og lønninger ned. Samtidig presser de oss skoleelever, studenter og arbeidere til å jobbe enda mer, slik at produksjonen og behovet for kvalifisert arbeidskraft kan bli tilfredsstillt.

Utviklinga i skoleverket er helt lik utviklinga i samfunnet for øvrig. Slik er det nødt til å være, fordi skolen til alle tider har utvikla seg og omforma seg i takt med at det har foregått forandringer i den økonomiske grunnvullen. Skoleverket har alltid vært et viktig redskap i den herskende klassens hender.

Arbeidere, studenter, lærere og elever kjemper i dag mot de samme tinga. Vi har felles fiende, nemlig den norske borgerlige klassestaten, som helt og holdent er et redskap for monopolkapitalen. Felles problemer, felles fiende betyr felles kamp.

Elevebevegelsens kamp må smelte sammen med studentenes og arbeiderklassens kamp mot forverra kår. Vi kommer til å nå ingensteds hen hvis vi tror at elevene aleine kan vinne fram i kampen for en bedre skole. Skal vi på kort sikt kunne utvikle oss til en mektig foldebølge som kan slå monopol-

kapitalens rasjonaliseringsforsøk tilbake, må vi forene oss med arbeiderklassen og stille oss under dens ledelse.

Vi må uten stans propagandere for dette synet blant våre medelever. Vi må få størstedelen til å forstå hvem som er våre virkelige venner og hvem som er våre virkelige fiender. Vi må få de aller fleste til å forstå at hovedmotsigelsen i dag går mellom staten og skolebyråkratiet på den ene sida og størsteparten av lærere og elever på den andre sida.

På lang sikt er det også nødvendig at vi smelter sammen med arbeiderklassen og stiller oss under dens ledelse. Skolen kan aldri bli et redskap for folket før arbeiderklassen gjennom den sosialistiske revolusjonen har fått makta. Så lenge skolen er et redskap for en klasse, hvis politikk går ut på stadig å øke undertrykkinga og utbyttinga, vil forholda for lærere og oss elever bli stadig verre. Derfor må vi forene oss med arbeiderklassen, fordi den er den eneste klasse som for alltid kan oppheve all utbytting og undertrykkelse.

**ARBEIDER-STUDENT-LÆRER-ELEV
– ENHETSFRONT MOT MONOPOL-
KAPITALENS RASJONALISERINGS-
FRAMSTØT**

**KJØP
OG LES:**

RØDE ★ GARDE

**ORGAN FOR
SOCIALISTISK UNGDOMSFORBUND(MARXIST-LENINISTENE).
6 NUMMER PR. ÅR. ÅRSABONNEMENT KR. 7,-
GRUPPEABONNEMENT (MIN. 5 AB.) KR. 5,- PR. ABONNEMENT.
ADR. BOKS 6159, ETTERSTAD OSLO 6, POSTGIRO 20 60 68.**

STUDER MARXISMEN-LENINISMEN -MAO TSETUNGS TENKNING

Stadig flere elever har i den siste tida vraka den samarbeidslinja de fleste elev- og ungdomsorganisasjonene har ført i skolesaker, og vendt seg til marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning.

Dette henger sammen med oppsvinget i folks daglige kamp for bedre forhold. Dersom en ser bakover i historia, finner man at det hele tida har vært en kamp mellom forskjellige klasser, forskjellige samfunnslag. Det er denne kampen som er oppsummert i marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning. Ved hjelp av denne teorien er det at folket i stadig flere land reiser seg til kamp mot undertrykkere og utbyttere.

Også på skolen er det nødvendig at elevene bruker marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning i den daglige kampen. I lang tid har det vært klart at den samarbeidslinja som elevorganisasjonene har ført, aldri vil føre fram, fordi den ikke setter elevenes kamp inn i en større sammenheng. Den underslår at elevenes kamp er en del av den kampen som arbeiderne og andre deler av folket fører mot de som sitter med makten.

Sosialistisk Opplysningsråd har nå utarbeidet et nytt og utmerka studieopplegg i marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning. Dette bygger på erfaringer fra studier som er drevet av marxist-leninistene tidligere, i SUF(m-l), de marxist-leninistiske arbeids- og studiegruppene og grupper rundt omkring på skoler og arbeidsplasser. Det bygger derfor på grundige erfaringer.

Dersom du er interessert i å gjennomgå denne sirkelen, kan du henvende deg til SUF(m-l)-laget på hjemstedet ditt. Eller du kan bestille studiematerialet gjennom SOR, Observatorietg. 12, Oslo 2.

En må tilegne seg den marxistiske teorien og lære å anvende den, en må tilegne seg den nettopp for å anvende den. Dersom du greier å klargjøre et par praktiske spørsmål ved å anvende marxismen-leninismens synsmåter, da fortjener du anerkjennelse, og da vil en kunne hevde at du har nådd visse gode resultater. Jo flere spørsmål du klargjør, jo mer omfattende og dyptgående dine forklaringer er, dess betydeligere framgang vil du ha nådd.

»Korriger partiets arbeidsstil»

(1. februar 1942).

Mao Tsetung.

NYTT RASJONALISERINGS- FRAMSTØT I SKOLEN

En ting som står stadig mer sentralt i diskusjonen om skole»reformene» er de sentrale prøvene, også kalt normerte prøver. Derfor må vi se på hva disse vil bety, hvilke konsekvenser de vil få for vår situasjon.

De sentrale prøvene tar sikte på å fastslå karakternivået i klassen, dvs. om det er en god, middels eller dårlig klasse. Etter at sentrale prøver har vært avholdt i et fag skal læreren så godt det lar seg gjøre rette seg etter de resultatene prøven ga ved neste karaktersetting. Ble det f. eks. 10 »godt», 5 »nokså godt» og 3 »lite godt» så skal altså alle senere karakteroppgjør gi omtrent samme resultat. Hvis noen av de som fikk »lite godt» skulle forbedre seg kan han ikke få en bedre karakter uten at en annen elev må bli satt ned på »lite godt».

De sentrale prøvene kalles ofte »objektive». Det betyr bare at læreren ikke har noe å si over karaktersettinga. Det er de sentrale skolebyråkratene som bestemmer hva som skal regnes for riktig og galt svar. På denne måten tvinges elevene og lærerne inn i skolebyråkratens system og de får liten anledning til å legge opp undervisninga sjøl.

For at det nye karaktersystemet skal virke godt er sentrale prøver en forutsetning. Derfor er den beste måten å hindre skadevirkningene av det nye karaktersystemet på, en boikott av de sentrale prøvene. Da får skolebyråkratiet vanskeligheter med å øke finsiktingen av elevene og det blir vanskeligere for dem å foreta landsomfattende vurderinger.

De sentrale prøvene er gjennomført i ungdomsskolen, men de skal også bli innført i de videregående skolene. Derfor er det viktig at elevene allerede nå ser hva som

virkelig skjuler seg bak skolebyråkratens komiteinnstillinger. På den måten kan elevene ruste seg til kamp, og være godt forberedt når de sentrale prøvene kommer.

Elevene på Skantulls gymnas i Sverige boikottet de sentrale prøvene der i fjor høst. Dette betydde at kampen på skolene i Sverige gikk inn i en ny fase. Stadig fler elever forstår riktigheten av boikotten. Også her hjemme ser vi det samme. Både elever og lærere i ungdomsskolen er misfornøyde med de sentrale prøvene, og folk i videregående skoler ser hva som er skolebyråkratens hensikt med »reformen». En boikott av de sentrale prøvene vil være et slag mot kapitaleierne og skolebyråkratene og vil gi elever og lærere verdifull kamp-erfaring.

Stadig flere »reformer» øker arbeidsbyrden og presset på elevene.

ELEVENE VIL KJEMPE MOT DET NYE KARAKTERSYSTEMET!

Første nummer av TIL KAMP blei ut-solgt på noen få dager. Avisa tok blant annet opp det nye karaktersystemet. Det er en sak som elevene har følt seg pressa av siden det kom, og det er derfor ikke rart at mange ville vite mere om dette, slik at de endelig kan få gjort noe for å bekjempe det nye karaktersystemet.

Mange skoleelever har henvendt seg til TIL KAMP og diskutert sine konkrete erfaringer med oss. Ut ifra de samtaler vi har hatt har følgende ting blitt klinkende klart når det gjelder det nye karakter-systemet:

– Elevene blei ikke informert om det nye karaktersystemet da det blei innført. På de fleste skoler forsikret snarere skoleledelsen om at alt ville bli som før, bare med den forskjellen at nå var det tall-karakterer i stedet for bokstaver, og med en karakter mer.

– Elevene blei svært fort klar over at det var en stor forskjell mellom det gamle og det nye, fordi det ble mye vanskeligere å oppnå gode karakterer enn det var før.

– Det er spesielt blitt vanskelig å få gode karakterer i muntlige fag, dette fordi det skal være normalfordeling av karakterene

også her, noe det ikke var før.

– Prøvehyppigheten har gått jevnt oppover, såkalt skriftlige/muntlige prøver forekommer mye oftere enn før.

– Det nye karaktersystemet er ikke i elevenes interesse, fordi det betyr økt arbeidspress, mer lekser, mer å passe på!

– Det nye karaktersystemet er ikke i lærernes interesse, for dem betyr det også økt arbeidspress, dvs. mer drill, mer leksehøring og mer prøveretting.

– Det er ingen prinsipiell forskjell på de gamle og det nye karaktersystemet, kun det at det nye virker på en slik måte at elevene blir pressa til å jobbe og slite ennå mer enn før for å oppnå noenlunde »anstendige» karakterer.

– Det er karaktersystemet som presser alle skoleelever, som medvirker til økt konkurransementalitet blant elevene og som splitter opp den naturlige solidariteten.

– Karaktersystemet er det viktigste midlet, staten og monopolkapitalen i dag bruker til å undertrykke elevene. Med det kan de skru opp tempoet i undervisninga, og tvinge lærere og elever til å arbeide med det som tjener maktøverne best.

Gjør de ikke det blir det ingen brukbare karakterer.

– Det nye karaktersystemet i gymnaset har kommet fordi det gamle karaktersystemet ikke lenger var et tjenlig instrument for monopolkapitalen. Det er kapitaleierne, og dem aleine som er tjent med et fininndelt karaktersystem. De vil ha et best mulig grunnlag, utifra hvilket de kan vurdere den arbeidskrafta de til enhver tid har behov for.

– Innføringa av det nye karaktersystemet i gymnaset er et ledd i monopolkapitalens rasjonaliseringsframstøt i skolen, som i det hele har til hensikt å presse utgiftene og arbeidstempoet hos lærere og elever opp!

– Tallkarakterer vil bli innført i andre skoleslag om ikke så lenge. Dette er konkret foreslått i Steen-komiteen.

Derfor er det viktig at gymnasiastene utvikler kampen mot det nye karaktersystemet, slik at man kan ha erfaringer å bygge på seinere, når turen kommer til andre skoleslag.

**NEI TIL ØKT ARBEIDSPRESS!
NEI TIL DET NYE KARAKTER-
SYSTEMET!**

Den gamle skolen sa at den ville skape mennesker med allsidig dannelse, at den ga opplæring i vitenskapene i det hele tatt. Vi veit at dette var tvers igjennom løgnaktig, for hele samfunnet var bygd på og støttet seg til delingen av mennesker i klasser, i utbyttere og utbyttede. Hele den gamle skolen, som var fullstendig gjennomsyret av klasseånd, ga naturligvis bare kunnskaper til borgerskapets barn. Hvert ord var forfalsket i borgerskapets interesse.

I disse skolene ble den unge generasjon av arbeidere og bønder ikke så mye oppdratt som dressert i borgerskapets interesse. De ble oppdratt slik at de kunne bli brukbare tjenere for borgerskapet, i stand til å skaffe det profitt uten å forstyrre dets ro og lediggang. Det er grunnen til at vi samtidig som vi forkaster den gamle skolen, har satt oss som oppgave å ta fra den bare det vi trenger til en rik-tig kommunistisk oppdragelse.

Lenin

VILLE ANGREP MOT MARXIST-LENINISTENE

I det siste har en rekke grupper og organisasjoner til venstre for Arbeiderpartiet slått seg sammen til en front mot marxist-leninistene, og da særlig mot SUF(m-l). De ledende folkene i denne anti-marxist-leninistiske fronten er pampene i SF og NKP-ledelsen.

Særlig har anti-m-l-fronten ført kamp mot frontene der marxist-leninistene deltar aktivt, bl. a. Solidaritetskomiteen for Vietnam og Kampanjen Norge ut av NATO. Gang på gang har de ført fram løgnaktige påstander som er blitt klart tilbakevist av aktivistene, men jo mer desperate revisjonistene blir, desto villere blir angrepa. De klager over at frontene blir misbrukt av små «ekstremistgrupper», som ikke er villige til å «samarbeide».

Hva er så grunnen til dette? Hvordan er det «samarbeidet» anti-m-l-fronten ønsker? Det de ønsker er et «tverrpolitisk samarbeid» på toppplanet. Det er fronter der partier og organisasjoner kollektivt kan innmeldes, f. eks. Vietnambevegelsen og Vietnam -70. I disse frontene kan pampene på toppen slåss seg imellom om ledelsen og den politiske linja. Medlemmene blir bare brukt hver gang ledelsen skal vise utad hvor «kraftig» organisasjonen er. Alle progressive folk vet at en front må drives av aktivister, ikke av noen pampene på toppen. Det er aktivistene som skal bestemme den politiske linja, og det er de som skal kontrollere at ledelsen følger denne. Bare på denne måten kan det skapes sterke enhetsfronter. Derfor har også medlemmene i disse opprusteringsorganisasjonene gang på gang avvist ledelsens linje. Medlemmene har fortsatt å arbeide aktivt innafor de progressive frontene, sjøl om ledelsen gjennom intriger og løgner forsøker å gi et annet bilde.

Det siste revisjonistene har gjort er å

SF/NKP-pampene berserk i frontene.

støtte aktivt opp om en all-europeisk sikkerhetsallianse. Dette vil bety et nærere samarbeid mellom USA og Sovjet, og gjennom denne alliansen kan disse landa på en bedre måte fortsette sin undertrykkelse av folkene i Warszawa- og NATO-pakten.

Over alt hvor marxist-leninistene er på frammarsj ser vi det samme, at alle de såkalte «sosialister» råtter seg sammen. I Studentersamfundet i Oslo gikk de sammen med de konservative i noe som Morgenbladet kalte «en bred, demokratisk front», mot de revolusjonære og progressive folkene i Rød Front.

Som vi ser tar anti-m-l-fronten imot støtte fra alle mulige hold, og dette viser også hvilke interesser den tjener. Gjennom sin kamp mot marxist-leninistene er den en aktiv støtte for borgerskapet, og derfor forlater også de progressive folkene fronten, og lar den seile undergangen i møte.

DE NYE TSARENE I KREML RUSTER TIL KRIG MOT KINA

Helt fra 1960 har lederne i Kreml gitt ordre til direkte militære provokasjoner mot Kinas grense og 13. august i fjor trengte russiske tropper flere kilometer inn i Sinkiang-provinsen. Etter dette har de sendt stadig flere tropper til grenseområdet, mange med kjernefysiske våpen.

Men det er sjølsagt ikke nok for sosial-imperialistene (sosialister i ord, imperialister i handling) å drive med militær opprustning og grenseprovokasjoner. Gjennom sine forslag om kollektive sikkerhetssystemer forsøker de å få samarbeidet med USA-imperialismen inn i en fast form, og de forsøker å få med seg nye reaksjonære regimer i kampen mot Folkets Kina.

Folkets Kina representerer i dag en trussel for Kreml-herskernes revisjonistiske politikk. Sovjet-lederne er i ferd med å gjeninnføre kapitalismen, og dette er ting som folket i Sovjet forstår. Det blir stadig større misnøye med ledernes politikk, og

de ser at Kina i dag representerer det bolverket for sosialismen som Sovjet gjorde under Lenins og Stalins ledelse. Derfor hisser Kreml-herskerne nå til krig mot Folkets Kina. De forsøker å avlede folkets misnøye ved å spille på slike ting som patriotisme o. l., og ved å hevde at Kina i dag truer Sovjets eksistens. Men folket i Sovjet vil sikkert og visst avsløre dette, og styrte Kreml-herskerne for igjen å opprette proletariatets diktatur.

Men dersom de nye tsarene i Kreml allikevel skulle forsøke å angripe Folkets Kina, vil de lide nederlag. For som formann Mao sier: **Vi vil ikke gå til angrep med mindre vi blir angrepet; dersom vi blir angrepet vil vi sikkert og visst gå til motangrep.** Dersom det kinesiske folket blir angrepet vil de med støtte fra verdens revolusjonære folk uten tvil utslette alle aggressorer som drister seg til angrep, beslutsomt, grundig og til siste rest.

HENDENE VEKK FRA FOLKETS KINA!

Sovjetrevisjonistene bruker vannkanon mot en kinesisk fisker på Ussuri-elva.

SKOLEN I FOLKETS TJENESTE

I 1949 tok folket makta i Kina, ledet av det kinesiske kommunistpartiet med formann Mao Tsetung i spissen. Dette betydde en omveltning også av utdannelsen. Før frigjøringa hadde det store flertallet av befolkningen ingen mulighet til å lære noe, og de fleste var analfabeter. Undervisninga den gang var forbeholdt de rike, særlig godseierklassen. Derfor ble det etter frigjøringa gjort en voldsom innsats for å gi alle barn folkeskoleundervisning.

Men dette var ingen lett oppgave. De borgerlige elementene som fremdeles satt i mange stillinger i skolen, saboterte utviklinga på alle måter. Først under kultur-revolusjonen fikk man avslørt disse folkla på skikkelig vis, og man kunne utvikle skolen slik at den kunne tjene hele folkets sak. Dette ble en skole av en helt ny type. Den tok opp elever fra folkegruppene som tidligere ikke hadde fått utdanning, og brukte omtrent halvparten av tida på teoretisk undervisning, og den andre halvparten til produktivt arbeid. Denne inndelinga hindret at elevene utviklet seg til en intellektuell overklasse uten noen som helst kontakt med det breie lag av folket.

På en lavere middelskole i Kanton ser vi dette særlig godt. Denne skolen er knyttet fast sammen med en metallfabrikk, og arbeiderne der har daglig kontakt med skolen, fordi det er arbeiderne som underviser i mange timer. Under kulturrevolusjonen som betydde det avgjørende slaget mellom den gamle og den nye linja i undervisninga, sa de som hadde ført den gamle linja: »Arbeiderne vet så lite, hvordan skal de kunne lede en stor skole som dette?» Svaret som de fikk var helt klart. »Hvem er skolen for? Hvem betaler for den? Hva slags mennesker skal den utvikle? 95 prosent av elevene kommer fra arbeiderhjem

Ungdommen i Kina deltar begeistret i oppbygginga av sosialismen.

og deres framtid er enten i industrien eller i jordbruket.»

Den store delen av elever og lærere tok godt imot arbeiderne. De førte med seg lærdommer som elevene ikke kunne lese i noen skolebok, og dette førte til at de brøt ned den gamle elev-lærer-tradisjon, hvor eleven tror blindt på alt hva læreren sier. Nå kunne lærere og elever kritisere hverandre på en naturlig måte og de kunne kritisere undervisninga sammen.

Da arbeiderne begynte å undervise i noen klasser lyktes de med en gang i å fange elevenes interesse. Arbeiderne tok opp de helt jordnære problemene og ga elevene eksempler fra det daglige livet. Gjennom dette fikk elevene forståelsen for klassekampen, og deres egen stilling i

denne kampen. Man byttet ut de gamle lærebøkene, og etter en grundig diskusjon med alle berørte parter trakk de opp nye linjer for undervisninga. Blant de nye emnene var disse: Politikk med studier i Mao Tsetungs tenkning, Kinesisk språk, Allmenn kunnskap om industri og jordbruk, Revolusjonær historie osv.

Denne skolen er bare et eksempel på Kinas skolesystem. Over alt ser man det samme; at arbeiderne har tatt ledelsen også på skolene. På landsbygda er det fattigbøndene og de lavere mellombøndene som er arbeidernes mest pålitelige allierte, som har det direkte oppsynet med skolene. De borgerlige folkene som tidligere hadde mange stillinger innafor skolen hånte arbeiderne og bøndene. De sa: »Tenk dere analfabeter ta makta på kulturens og undervisningas område». »Hvordan kan folk med vedøkser i beltet drive skoler?»

Likevel er det dette som har skjedd i Kina i dag. Arbeiderne og bøndene forstod at dersom de ikke tok makta også på dette området, ville borgerlige ideer snike seg inn, og dermed sette landets framtid i fare. De forstod at elevene måtte læres opp til å tjene folket, til å ta del i hele folkets kamp. På den måten vil elevene føre den sosialistiske arven videre og utvikle den mot nye høyder.

Den drivende kraften i Kinas skolesystem er Mao Tsetungs tenkning. Verker av formann Mao blir studert i timene, og dermed væpner elevene seg til å avsløre imperialismen, kapitalismen og revisjonismen. Elevene forstår at utdannelsen må tjene arbeidernes og bøndenes sak. De må bruke utdannelsen til å heve folkets kamp opp på et nytt nivå, og til å føre Kina videre på sosialismens vei. Formann Mao oppsummerte det slik: Utdanninga må tjene den proletariske politikken og kombineres med produktivt arbeid. Det arbeidende folket må beherske intellektuelt arbeid, og de intellektuelle må smelte sammen med det arbeidende folket.

STUDENTER TIL KAMP MOT FORVERRA KÅR

(forts. fra s. 12)

lig at hovedsaken i år har vært å kreve kompensasjon for moms og prisstigning. Gjennom den propaganda og agitasjon som aktivistene har kjørt ut har stadig flere studenter innsett nødvendigheten av denne kampen og de aller fleste slutter opp om de kravene FSF har stillt opp.

Samtidig er studentenes streik også en mektig inspirasjon for andre grupper som fører den samme kampen. Både ungdom under utdanning og arbeidsfolk ser at det nytter å streike, det nytter å kjempe for sine krav. Formann Mao har oppsummert det slik:

Studentbevegelsen er en del av hele folkets bevegelse. Oppsvinget i studentbevegelsen vil uungåelig forårsake et oppsving i hele folkets bevegelse.

KJØP OG LES

KLASSEKAMPEN

MARXIST-LENINISTISK
ARBEIDERAVIS.

ÅRSAB. KR. 12,-.

HALVÅRSAB. KR. 6,-.

ADR.: TVEITA POSTKONTOR
OSLO 6, POSTGIRO 20 66 99.

STUDENTER TIL KAMP MOT FORVERRA KÅR

17. mars var det generalstreik på Universitetet i Oslo. Det var Faglig Studentfront (FSF) som hadde oppfordret studentene til å streike og det var nesten 100 pst. oppslutning om streiken. De studentene som hadde valgt å sitte på lesesalen den dagen ble av andre oppfordret til å slutte opp om streiken, noe mange gjorde. Samtidig kom det støtteerklæringer og resolusjoner fra annen ungdom under utdanning, og på mange læresteder rundt om i landet streiket folk til støtte for de rettferdige kravene som FSF hadde kommet med – 110 kr. i mnd. i momsstipend og 150 kr. mnd. i økte lån.

Den brede oppslutningen streiken har fått viser klart hvor riktig det er å bygge opp en enhetsfront på konkrete saker. FSF består av aktivister

som gjennom propaganda og agitasjon på grunnplanet mobiliserer studentene til kamp. Fronten står på et klart anti-kapitalistisk og anti-imperialistisk grunnlag og den fører en kamp for at studentene ikke skal få forverra kår. Den har også hatt evnen til å sette denne kampen i sammenheng med den kampen som annen ungdom under utdanning og arbeidsfolk fører, kampen mot økt arbeidspress, og mot rasjonaliseringa i skolen og på arbeidsplassene.

Aktivistene i FSF så snart at det ikke nyttet å vente på at departementet kanskje skulle bli »snillere», og de skjønnte at studentene måtte sette makt bak sine krav. I fjor høst aksjonerte de sammen med skoleelever og arbeidsfolk mot moms, og det er derfor natur-

Forts. s. 11

Fra studentenes militante demonstrasjon utenfor Regjeringsbygget i Oslo.

YLO - EN NY PAMPEORGANISASJON

Den 28. februar og 1. mars holdt elevrådene ved yrkesskolene en landskonferanse, og opprettet »Yrkesskole-elevenes og lærlingenes interesseorganisasjon (YLO)». Dessverre tror vi ikke yrkesskoleelevenes sjølstendige bevegelse er kommet langt nok ennå til at denne organisasjonen kan bli et redskap i elevenes hender. Helt fra starten av er organisasjonen fullstendig avhengig av staten økonomisk og politisk. Den politiske ledelsen er svært konservativ, og de går inn for å drive et samarbeid med staten på topp-planet over hodet på de vanlige yrkesskoleelevene. De reformistiske og revisjonistiske partiene SF og NKP hyller sjølsagt dannelsen av YLO, fordi de her ser en sjanse til å vinne kontroll over yrkesskoleelevenes interessekamp. Men de som er alvorlig interessert i å mobilisere yrkesskoleelevene og lærlingene mot monopolkapitalen og staten må innrømme at YLO, med den politiske kursen og den oppbygginga den har fått, bare kan stå i veien for å løse denne oppgava.

Konferansen gjorde yrkesskoleelevene en bjørnetjeneste da de opprettet YLO. Den kan bare tjene til å spre feilaktige ideer om at den politiske mobiliseringa av elevene er nødvendig – at byråkratisk pamping for å komme til »forståelse» med staten er mer effektivt. På spørsmål fra Dagsrevyen svarte et sentralstyremedlem i organisasjonen at YLO ikke var mot *noen*, men *»med staten, for elevene»*. Etter slike prinsipper kan interessearbeidet ikke drives!

En må forstå hvem det er som truer elevenes interesser, og kjempe åpent mot dem!

YLO kan heller aldri bli noe effektivt redskap for å organisere elevene, bl. a. fordi det bygger på elevråd som grunnorganisasjoner. Det er et »yrkesskolenes NGS». Yrkesskolenes elevråd er i virkeligheten ennå mer i hendene på staten og skolebyråkratiet enn elevrådene i gymnaset. Når vi vet at det er en motsigelse mellom yrkesskoleelevene og lærlingene på den ene siden, og staten og skolebyråkratiet på den andre skjønner vi at elevrådet aldri vil være i stand til å fremme yrkesskoleelevenes og lærlingenes krav på en skikkelig måte.

Dessverre må en konstantere at det etter denne konferansen som så mange elever hadde satt så store forhåpninger til, står den sentrale oppgaven – arbeidet på grunnplanet for å reise elevene til kamp – framleis like langt fra sin løsning. Den beste måten å løse denne oppgaven på, er å støtte opp om marxist-leninistenes propaganda og agitasjon på yrkesskolene.

KLIPP & KOMMENTAR

NGS' POLITISKE LINJE.

Hvor radikale er dere egentlig?

Vi har ikke plassert oss selv i noen partipolitisk bås, men jeg kan ihvertfall si at NGS forsøker å motarbeide SUF's arbeid i skolen.

(Frode Mannsåker, tidligere formann i NGS i Aftenpostens aftenr. 28/1-70.)

ELEVRÅD NEDLEGGES.

I den seineste tida har det blitt stadig større misnøye med elevrådene på de forskjellige skolene. Dette har gitt seg utslag i at mange elevråd er blitt nedlagt. Elevrådene har vist seg som byråkratiske organisasjoner som slett ikke kan brukes av storparten av elevene.

På Katedralskolen i Trondheim ble det på et allmannamøte med overveldende flertall besluttet å nedlegge elevrådet. På møtet kom det fram to forslag, et som gikk ut på nedleggelse, og et om oppretting av en hel del andre komiteer og utvalg (Bl. a. utvidet samarbeidsutvalg og diverse klasseutvalg).

I debatten ble det pekt på at det alternative forslaget lett kunne gi en ny byråkratisk organisasjon som skoleledelsen kunne få kontroll over, og at det ville bli en masse komiteer og utvalg som ikke var nødvendige i elevenes kamp.

Både rektor og tidligere elevrådspamper likte sjølsagt ikke det som skjedde, og de forsøkte på alle måter å føre elevene bak lyset, noe som alle elevene tok klar avstand fra.

Hendingene på Katedralskolen i Trondheim viser oss at elevenes organisasjoner ikke kan være oppretta av skoleledelsen eller noen enkelte pamper. Elevenes, og lærernes, organisasjoner må vokse fram skrittvis i løpet av kampen, og bare på dette grunnlaget kan man skape en organisasjon som virkelig kan sette makt bak krava.

STREIK PÅ RUSELØKKA SKOLE!

På Ruseløkka skole i Oslo var det i februar planlagt skidag. I følge gjeldende lover skal alle skoler avsette en dag i løpet av vinteren til dette. Elevene kom som avtalt på skolen, utstyrt for skidag. Da var det rektor egenmektig tok saken i sine egne hender. Han fant ut at det var for kaldt. Det var en 5-6 kuldegrader. Ordinær skoledag, lød rektors ordre. Det er klart elevene ikke kunne finne seg i en slik egenmektig opp-treden fra skoleledelsens side. De bestemte resolutt å streike resten av dagen. Streiken fikk bred støtte blant de fleste av skolens elever.

Skoleledelsen kan sjølsagt ikke tolerere at elevene hevder sin soleklare rett til å protestere. Alle de elever som er blitt notert som streikende har ved karakteroppjøret til påske fått nedsatt oppførselskarakter. Noe som sjølsagt kun bidrar til å få elevene til å forstå hvem som er deres fiender!

NY ELEVFIENDTLIG INSTRUKS.

»Ikke vær engstelige – vi skal kanalisere det.«

Nå har departementet kommet med en ny instruks for elevrådet. Denne instruksjonen er utarbeida i samarbeid med folk fra NGS og gymnassrådet, og gir i virkeligheten ikke elevrådet særlig friere hender enn før. F. eks. må alle lag og grupper som ønsker å drive møte- og studievirksomhet melde fra til lærerrådet om dette, og elevrådet har ikke fått noe utvidet arbeidsområde i instruksjonen.

På NGS' landsmøte prøvde pampene å gi uttrykk for at det var de som hadde presset fram instruksjonen. Dette er sjølsagt ikke riktig. Grunnen til at den nye instruksjonen kom var at

lærere og elever reiste seg til massiv protest mot den gamle. Derfor måtte departementet komme med endel »reformer» for å dempe misnøyen.

Kampen mot elevrådet må fortsette, og vi må avsløre elevrådet som det det er, en hindring for utviklingen av elevenes interessekamp.

ELEVENE PÅ »KATTA» NEKTER Å SPRE NGS-PAMPENES PROPAGANDA.

Da elevrådet ved Oslo Katedralskole tidlig i år mottok den første utgaven av ELEV -70, redigert av Geir Christensen, vedtok man å dele ut avisa. Dette til tross for NGS-pampenes fortvilte forsøk på å trekke avisa tilbake.

Når elevrådet senere fikk tilsendt den andre utgaven av ELEV -70, med et innhold som står i skarp motsetning til den interessekamplinja som var ført i den første utgaven, vedtok elevrådet ikke å dele den ut. Imidlertid kunne de elever som var interessert i avisa, fritt få hente eksemplarer til personlig bruk på et lett tilgjengelig sted.

Bakgrunnen for dette vedtaket var at elevrådet mente at de eneste artiklene som var av interesse for elevene var sakset fra den første utgaven. Dessuten var man ikke villig til å spre elevfiendtlig propaganda fra NGS, fordi man allerede hadde bestemt seg for å melde seg ut av organisasjonen.

Dagen etter at elevrådet hadde fattet dette vedtaket, gikk imidlertid Frode Mannsåker, ledende NGS-pamp, til aksjon. Sammen med et par medhjelpere stjal han ELEV -70 fra elevrådet, og søplet til elevenes pulter med avisa i løpet av et friminutt.

På bakgrunn av denne oppførselen har elevrådet på »Katta» nå forlangt overfor NGS' sentralstyre at Frode Mannsåker må fjernes fra sin stilling som medlem av organisasjonens kontrollkomite. Sjølsagt er det sannsynlig at NGS-pampene ikke vil etterkomme dette kravet, og de får også i denne saka anledning til å vise hvordan de står i motsetning til elevenes krav og interesser rundt om på skolene.

Elevrådet på »Katta» har gjort det eneste riktige. Progressive skoleelever må bekjempe den elevfiendtlige propagandaen fra NGS-pampene.

POLITISK UNDERTRYKKELSE AV LÆRER.

Omtrent alle elevene ved Nesoddtangen ungdomsskole streiket en time 18. mars. Dette var første skrittet i en kampanje for å få skolestyret i kommunen til å ta inn igjen en progressiv lærer som de hadde sparket. Hvis ikke elevstreiken fører fram, vil lærerne ved skolen, elevene og foreldrene sikkert utvikle kampen videre. De støtter alle sammen opp om denne læreren, og fordømmer den sammensvergelsen som skoleledelsen og skolestyret satte i gang for å få læreren vekk fra kommunen.

Læreren har vært ansatt i kommunen i ett år, og har hele tiden konsekvent forsvart elevenes og lærernes interesser. Skoleledelsen har forsøkt å innføre sin egen variant av 5-dagers uka. Elevene skulle få fridagen midt i uka, noe som ville føre til en oppstykket og uregelmessig skoleuke. Men denne progressive læreren som nå har fått sparken, tok opp saka, og fikk ordningen forpurret.

Alle utflukter fra skoleledelsen kan ikke skjule at kjernen i denne saka er politisk undertrykkelse. Læreren er marxist-leninist og har tatt et klart standpunkt for elevene i interessekampen. Dette har ført til at skoleledelsen har sparket ham. Men den politiske undertrykkelsen av progressive lærere kan ikke hindre at lærerne mer og mer stiller seg på elevenes side i kampen mot staten og monopolkapitalen.

TIL KAMP

SUF(M-L)S SKOLEAVIS NR. 2/1970 25 ØRE

Vi har marxismen-leninismens våpen med kritikk og sjølkritikk. Vi kan kvitte oss med dårlige vaner og beholde de gode.

Avisas adresse er: TIL KAMP
c/o KLASSEKAMPENS DISTRIBUSJON,
Boks 6159 Etterstad, Oslo 6.
Ansvarlig red.: Harald Minken.

Trykt i offset hos a/s Duplotrykk.

SLUTT OPP OM VIETNAM-UKA!

13. – 19. april arrangerer Solidaritetskomiteen for Vietnam sin 5. Vietnam-uke. Tidligere Vietnam-uker har vist at solidaritetsarbeidet er blitt styrket gjennom disse landsomfattende framstøtene. Ved å slutte opp om Vietnam-uka styrker en kampen *mot* USA-imperialismen, *for* Vietnams og Sørøst-Asias folk.

Trenger du opplysninger eller materiell så kontakt lokale FNL-grupper eller Solidaritetskomiteen for Vietnam, Boks 558, Sentrum, Oslo 1.

I oppropet for Vietnam-uka heter det bl. a.:

Verdensopinionen er i dag sterkt opprørt over den amerikanske hærens massakre i My Lai, massakrer som bare kan sidestilles med nazistenes grusomheter under den siste verdenskrig. Landsbyer brennes, jord og planteliv ødelegges og befolkningen myrdes eller deporteres. I Vietnam har den amerikanske krigsindustrien fått prøvd alle sine nyeste mordredskaper: napalm, fosfor-, magnesium-, og splintbomber, giftige gasser og kjemikalier. Mer enn en million vietnamesere er blitt drept, såret eller lemlestet av USA-imperialismens og Saigon-regimets tropper og våpen.

My Lai er således ett eksempel blant mange på USA-imperialismens folkemord i Vietnam.

Folket i Vietnam har vunnet avgjørende seirer over USA-imperialismen i kampen for sosial rettferd og nasjonal frihet. For å skjule begynnelsen til sitt nederlag i Vietnam og for å føre verdensopinionen bak lyset, snakker Nixon om «tilbaketreking» og «vilje til fred» samtidig som de øker terroren og utvider krigen i Sørøst-Asia. FNL har siden 1960 ledet folkets kamp og var i fjor med på å danne den Provisoriske Revolusjonære Regjeringa (PRR) i de befrikkede områdene i Sør-Vietnam.

Å KREVE NORSK ANERKJENNELSE AV PRR OG DRV (Nord-Vietnam) ER EN DEL AV DEN HJELP VI KAN YTE DET VIETNAMESISKE FOLKET!

I Sørøst-Asia har USA nesten en million mann under våpen og flere hundre baser og militære anlegg. USA utvider sin krigsskueplass til å gjelde det meste av Sørøst-Asia: bombetokter over Laos, flyangrep på landsbyer i Kambodja, kraftig opprustning av Thailand, økt militærhjelp til Malaysia, Indonesia og andre land. Men akkurat som i Vietnam har folkene reist seg til motstand og vunnet seirer i folkekrigen mot USA-imperialismen og de korrupte folkefiendtlige overklasse-regimene. *Sørøst-Asias folk står i dag i sentrum for den kampen som alle verdens folk fører mot imperialismen.*

**ANERKJENN DRV OG PRR!
AVVIS IMPERIALISTENES MILITÆR-
ALLIANSER!
SOLIDARITET MED VIETNAMS OG
SØRØST-ASIAS FOLK!**